

Marnix Motief

schooljaar 2011-2012 | nummer 24 | december | 2011

Van de schoolleiding

2 De leerling centraal
Indiase kinderen gesteund door de brugklassers

3 Die Fachgruppe Deutsch stellt sich
(auf Niederländisch) vor.....

4 Van klaslokaal naar *Voice of Holland*
Waar zijn ze gebleven?

5 Food4You in the FoodValley
Mijn idool - Juniorfeest

6 Een week naar Portugal
Het hele jaar kerst
Mijn voorbeeld

7 Europese Dag van de Talen
Mijn date met de ministers

8 Gij zult snoepen

Jaarlijkse aanvulling van de
schoolgids: de opbrengsten

Wij zijn de Leerlingenraad

Column

Straf

Ik weet niet hoe het is op het moment dat u deze *Marnix Motief* leest, maar terwijl ik deze tekst schrijf, staan de media bomvol over wat ik gemakshalve maar even "het Nieuwegeinse incident" noem. U weet het vast nog wel: docent stuurt leerling de les uit, leerling weigert te gaan, docent haalt adjunct-directeur, adjunct-directeur draagt jongen op de klas uit te gaan, jongen weigert, adjunct-directeur grijpt jongen bij de kraag en zet hem de gang op, jongen belt stiefvader, stiefvader doet aangifte van mishandeling, politie arresteert adjunct-directeur, sluit hem op in een cel en laat hem na 3 uur en een verhoor weer gaan. De meningen en commentaren kwamen vervolgens overal vandaan. Opvallend veel commentaren hadden als rode draad de gedachte dat er weer 'meer normen in de klas gesteld moeten worden door docenten' en dat 'het gezag van de leraar weer hersteld moet worden door de schoolleidingen.' Ook zouden leraren 'op cursus' moeten om te leren omgaan met de 'mondige jeugd' en in een artikel in mijn eigen krant las ik zelfs dat we weer strafregels moesten invoeren en dat een 'rotjongensfluisteraar' ingeschakeld zou moeten worden. Suggesties voor oplossingen, maatregelen, regels, voorschriften te over, maar wat ik eigenlijk te weinig hoorde, was een duiding van de basisoorzaak van het type gedrag van dit kind, een oorzaak die mijns inziens niet in het lokaal, niet in de school, maar daarbuiten ligt. En ja, natuurlijk opereert de school niet in een vacuüm en komt de wereld het klaslokaal binnen. Het fundamentele probleem lijkt mij de onwil van de huidige samenleving (van u en van mij dus) om de uitoefening van alle vormen van gezag te vertrouwen, te waarderen en te bevestigen. Wij bespotten onze leiders, wantrouwen onze politici, beschimpen onze politieagenten, vallen onze hulpverleners lastig en ja dat werkt vanzelfsprekend (maar niet uitsluitend) door in het onderwijs. Wat kunnen scholen van hun leerlingen verwachten als die leerlingen door de volwassenen om hen heen voorgeleefd krijgen dat je gezagsdragers eigenlijk per definitie vooral niet moet vertrouwen en niet moet volgen? Niet alles was vroeger beter, zeker niet, maar als ik thuiskwam met straf van school, kreeg ik te horen dat ik het er waarschijnlijk wel naar gemaakt zou hebben en kon ik - met een beetje goede wil - er nog wat straf verkrijgen. Zou dat nog gebeuren?

door Leo Spelt, rector

Als mijn cito straks maar hoog genoeg is....

Het Marnix organiseert dit jaar vier kijkmiddagen voor leerlingen van groep acht van de basisschool zodat ze kunnen ontdekken wat de school ze te bieden heeft. Op 26 oktober was er een kijkmiddag voor het Tweetalig VWO en 16 november stond in het teken van Marnix Bèta en Techniek.

Op de twee kijkmiddagen van dit najaar waren de stoelen niet aan te slepen. Op de middag voor Tweetalig VWO werd in de aula een wiskundeles in het Engels gegeven waarbij de docent een groep kinderen voor zich had die getalsmatig een gewone klas ruim te boven ging. De leerlingen maakten enthousiast een puzzel waar ze met paardensprongen doorheen moesten. Alle vakjes moesten ze één maal gebruiken. De andere kinderen volgden ondertussen hun eerste les Engels op de middelbare school. Op de vraag "Who knows a little bit of English?", gingen aarzelend wat vingers omhoog. Na wat groepswork: "Where have you been this summer?" deden de leerlingen een bingospel en toen was het minulesje alweer voorbij.

In de pauze bleek dat de groep achters nog heel erg onzeker zijn over wat ze willen gaan doen. "Het is allemaal heel leuk, hier, maar ik hoop dat mijn CITO straks hoog genoeg is", werd veel gezegd. Andere kinderen meldden dat ze vooral kwamen kijken of de leraren wel aardig waren en één beklagde zich: "Ik wil helemaal geen tweetalig VWO doen, maar ik moet hierheen van mijn moeder."

In november stond de middag in het teken van de techniek en bètavakken en het thema was 'zintuigen'. De opkomst was even

hoog, maar bestond nu voor zo'n 80% uit jongens. "Ze zeggen wel dat meisjes dit allemaal ook kunnen doen, maar de meeste meisjes vinden dit gewoon niet zo leuk", zei een meisje uit groep acht.

Bij wiskunde leerden leerlingen hoe ze een positie moesten bepalen met behulp van kijklijnen. Ze gebruikten daartoe een tekening of foto en probeerden zo na te gaan waar de fotograaf of schilder stond toen hij zijn werk maakte. Een nauwkeurig klusje dus. Tijdens hun scheikundeles hoorden leerlingen dat eten daar nog strenger ver-

boden is dan in de rest van de school in verband met de stoffen waarmee gewerkt wordt. De leerlingen gingen zelf met reageerbuisen aan de slag; het experiment met magnesium en zoutzuur werd door de docenten zelf - compleet gewapend met veiligheidsbril - gedaan.

"Hoe noem je gas dat knalt?" "Knalgas." "Precies!"

Tijdens de natuurkundeles konden de leer-

lingen zien welke trillingen een luidspreker geeft. Als hij maar hard genoeg staat, kun je er een sleutelbos opleggen die op de maat meerammelt.

De biologiedocenten hadden uitnodigend een skelet bij de deuropening gezet. Bij hen kwam het onderwerp gezichtsbedrog aan bod en leerden de leerlingen hoe het kan dat je hersenen je voor de gek kunnen houden.

En wat merk je als je iets in een beker laat vallen en je kijkt eerst met één oog en dan met twee?

Het waren twee middagen met lessen die niet alleen maar omvlogen omdat ze relatief kort waren, maar omdat er zoveel te zien, te horen en te doen viel. Hopelijk zijn de middagen op 18 januari (Marnix Artistiek) en woensdag 1 februari (Marnix Gymnasium) net zo'n succes.

door Ginette Wicken

Instructiefilmpjes Magister

Sinds enkele jaren wordt op het Marnix College gebruik gemaakt van het administratieprogramma 'Magister'. Dit programma geeft leerlingen en ouders constant toegang tot gegevens over huiswerk en behaalde resultaten. Dit is niet alleen voor de leerlingen belangrijk, maar geeft ook ouders/verzorgers de mogelijkheid om van de laatste ontwikkelingen t.a.v. hun zoon/dochter op de hoogte te blijven. Daarom heeft iedere ouder/verzorgers aan het begin van het schooljaar een brief ontvangen met erin vermeld een inlognaam en een wachtwoord. Hiermee kunt u als

ouders/verzorgers via het internet inloggen op de website van de school om bv. in Magister de cijfers en het huiswerk van uw kinderen te bekijken.

Om ook die ouders/verzorgers te bereiken die nog niet zo goed thuis zijn in Magister, is een drietal instructiefilmpjes gemaakt en op de site van het Marnix College geplaatst. Als u via www.marnixcollege.nl doorklikt naar *ouders* en vervolgens naar *magister* vindt u de filmpjes die laten zien wat er in *Magister* allemaal te vinden is.

De eerste instructiefilm toont hoe in te loggen in het programma en laat zien op wel-

ke manier de agenda van de leerling functioneert. Het tweede filmpje geeft uitleg over hoe u de cijfers van uw kind kunt bekijken. De derde instructiefilm, ten slotte, legt uit hoe u als ouders/verzorgers kunt zien hoe het met de aan- en afwezigheid van uw kind gesteld is en of uw kind zijn/haar boeken en huiswerk regelmatig vergeet. Als ouders en verzorgers goed op de hoogte zijn, kunnen zij een bijdrage leveren aan het studieresultaat van hun kinderen.

door Maarten Fooy

Vakantierooster 2011 - 2012

Kerstvakantie	26 december 2011 t/m 6 januari 2012
Voorjaarsvakantie	20 t/m 24 februari 2012
Goede Vrijdag	6 april 2012
Tweede Paasdag	9 april 2012
Meivakantie	30 april t/m 4 mei 2012
Hemelvaart	17 en 18 mei 2012
Pinkstermaandag	28 mei 2012
Zomervakantie	9 juli t/m 24 augustus 2012

De leerling centraal

“Ik voel me gewoon thuis in de bokswereld”

Bokskampioen Wouter Djokic

“In 2016 doe ik mee aan de Olympische Spelen in Brazilië.” Aan het woord is Wouter Djokic: 3x kampioen op het NK boksen.

In eerste instantie had ik geen flauw idee dat er achter die bescheiden, rustige en onopvallende jongen in mijn havo-4 zo'n groot bokstalent schuil ging. “Googelt u mijn naam maar eens”, adviseert Wouter mij.

Ik sta versteld van de krantenkoppen die over mijn scherm rollen. “Djokic choqueert de organisatoren door de heersende Duitse kampioen te verpletteren”.

“Djokic maakt in de halve finale gehakt van zijn tegenstander.”

We mogen Wouter dus met recht een super-talent noemen.

“De meeste mensen denken dat bokkers gevaarlijke mensen zijn met kaalgeschoren koppen en veel tattoos. Zo ben ik niet hoor”, stelt Wouter mij gerust. “Ik voel me gewoon thuis in de bokswereld.”

Niet zo verwonderlijk misschien: Wouter komt uit een familie met 'boksbloed'. Zijn vader was een goede amateurbokser in Servië, zijn jongere broertje Stevan geldt, net als Wouter, als een aanstormend bokstalent.

“Eigenlijk is boksen gewoon een kwestie van

slim vechten en zoveel mogelijk punten pakken.” Zo relaxed als Wouter is tijdens zijn eigen wedstrijden, zo gespannen is hij als zijn broertje de ring in moet. “Ik wil namelijk altijd graag dat hij wint.”

De beide broers trainen vaak onder leiding van hun vader op de boksverenigingen Muscular in Arnhem en ABBC in Apeldoorn.

“We sparren geregeld: dat is een simpel wedstrijdje op de club zonder dat het meetelt. Of we doen aan schaduwboksen: dan boksen we gewoon in de lucht.”

Helm, bitje, tok of niet: boksen is en blijft een blessuregevoelige sport. “Je knokkels en je neus krijgen er het meest van langs. Dat weet je, daar valt weinig tegen te doen.”

Volgens Wouter is er, straks ook voor hem, goed geld te verdienen in de bokserij. “Het publiek vindt het prachtig om te zien dat mensen klappen krijgen.”

Wouter Djokic: een naam die we maar beter niet kunnen vergeten. En dan heb ik het nog niet eens over de Olympische Spelen van 2016...

door Jeannette de Boer

Indiase kinderen gesteund door de brugklassers

Nadat het Marnix College ervoor zorgde dat een school in Ghana na een paar jaar steun door middel van collectes en actiedagen zichzelf kon bedruipen, ondersteunt de school nu het Karm Marg project in India.

Karm Marg betekent letterlijk *De verstandige weg* en is een project dat in 1997 is begonnen met vijftien kansarme straatkinderen onder leiding van twee volwassenen. Door financiële hulp uit onder andere Nederland konden ze na een aantal jaren al vijftig kinderen helpen en een groter wooncomplex betrekken. Dat heet Karm Gaon, *dorp met toekomst*. Behalve woonvertrekken zijn er een bibliotheek, moestuinen en werkplaatsen.

De kinderen, die een leven op straat zijn gewend en vaak te maken hebben gehad met mishandeling, worden geholpen met zaken die hier vanzelfsprekend binnen een gezin gebeuren. Zo moeten ze leren ruzies zonder geweld op te lossen, elkaar te helpen en verantwoordelijkheid te nemen. Dat is natuurlijk niet gemakkelijk, want hun harde verleden heeft hen voor het leven getekend. Toch is het mooi om te kunnen melden dat veel jongeren, nadat ze Karm Gaon verlaten hebben en zelf een gezin hebben gesticht, geregeld terugkeren naar de plek waar ze voor het eerst een gezinsleven ervoeren. Het is ook de plaats waar hun leven een enorme wending kreeg. Het gebeurt dan ook wel dat oud-bewoners op hun beurt weer straatkinderen helpen om een betere toekomst te krijgen.

Niet alleen krijgen ze goede voeding, maar ze leren die ook zelf klaar te maken en niet alleen bezoeken ze geregeld een arts, maar ze leren ook allemaal eerste hulp te bieden.

Uiteraard gaan de kinderen ook naar school en als ze ouder worden, volgen ze een be-

roepsopleiding die bij hen past. Het scholen van de kinderen bestaat uit het zoeken naar onderwijs op maat. De meerderheid kan gewoon overdag op school, maar sommige kinderen passen daar niet meer in door hun straatverleden en zij krijgen aangepast onderwijs. De kinderen met leer- en gedragsproblemen gaan naar speciaal onderwijs.

Verder worden de Karm Gaon-bewoners ook geholpen bij het vinden van passende vrijetijdsbesteding. Sport neemt een belangrijke plaats in en hoewel er zeker ook kinderen cricket spelen, is voetbal de populairste sport. Naast sport wordt er ook de nodige aandacht besteed aan dans en theater en jaarlijks is er een opvoering.

Natuurlijk hangt aan dit alles een prijskaartje en de Karm Margkinderen en -jongeren zijn

voor 50% in staat in hun levensonderhoud te voorzien door producten te maken en te verkopen. Dit moet allemaal gebeuren naast het volgen van onderwijs. De oudste jongeren worden ook betrokken bij het financieel runnen van Karm Gaon zodat ze zelf met geld leren omgaan.

Veel van de – overigens zeer bijzondere en smaakvolle – producten worden van gerecyclede materialen gemaakt. Naaiwerk, hout- en metaalbewerking, kaarsenmaken zijn maar enkele van de lijst van dingen die in Karm Gaon gemaakt worden. De moestuin is organisch en het verwarmingssysteem werkt op zonne-energie, want het wordt belangrijk gevonden dat de jongeren respectvol leren omgaan met hun omgeving.

Het opvallende en mooie van Karm Gaon is hoe er met bescheiden middelen geprobeerd

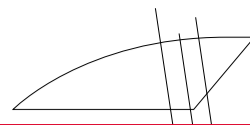
wordt om kinderen een weg uit de armoede te bieden. Hoewel ze veel aangeboden krijgen aan scholing, vrijetijdsbesteding, voedsel en een dak boven hun hoofd, moeten ze veel zelf doen. Alles staat in het teken van uiteindelijk zelf een inkomen verwerven, voor jezelf kunnen zorgen en goed met anderen en je omgeving kunnen omgaan.

Zoals gezegd wordt 50% van alle kosten door de jongeren zelf verdiend met de verkoop van hun producten. Het Marnix levert een bijdrage aan de overige 50%; zo wordt er elke week in de brugklassen gecollecteerd en er wordt ook nagedacht over kleine acties om nog meer geld in te zamelen. In april gaan de leerlingen van klas 3 tijdens het 'Cross your Borders'-project aan de slag met microkredieten en zullen ze proberen Karm Margproducten te verkopen.

Tot slot zullen de producten die de Karm Gaon-bewoners zelf maken dit schooljaar op het Marnix te koop zijn tijdens de ouderavonden in maart zodat het Indiase afzetgebied zich wat kan uitbreiden. Wie wil zien hoe deze producten eruit zien, kan naar de website van Karm Marg gaan of een kijkje nemen in de vitrine in de hal van het Juniorgebouw.

Het Edese echtpaar Bakker is contactpersoon van Karm Marg voor het Marnix College. Zij zijn zeer betrokken bij het project en bezoeken geregeld India zodat ze met eigen ogen kunnen zien hoe het bijeengebrachte geld wordt besteed. Kortom: een prachtig goed doel voor Marnixleerlingen om aan bij te dragen.

door Ginette Wicken

Die Fachgruppe Deutsch stellt sich (auf Niederländisch) vor.....

De sectie Duits bestaat uit 5 dames en 2 heren. Onze collega **Tineke Paffen** is in 1987 begonnen als lerares Duits en Engels op de toenmalige Padberg Mavo en werkt sinds de fusie in 1992 op het Marnix College. Ze is werkzaam als leerlingbegeleidster in de bovenbouw en omdat haar hart meer bij Duits dan bij Engels ligt, heeft ze haar eerstegraadsbevoegdheid Duits gehaald. Haar hobby's zijn hardlopen en zingen in het 'Pop-en-Rockkoor' in Amersfoort. Voordat **Gerda van Lynden** in 1996 bij het Marnix College ging werken, heeft zij een aantal jaren in Nepal, Togo en Indonesië gewoond en gewerkt. Behalve docente Duits en mentor van 2 gymnasium, is zij ook Remedial Teacher en begeleidt zij leerlingen met dyslexie. Ze heeft bewondering voor het doorzettingsvermogen van deze leerlingen, die extra hard moeten werken om hun diploma te halen. Tijdens haar verblijf in het buitenland heeft ze ervaren dat het een verrijking is kennis te maken met andere talen en culturen. Daarom is ze actief in de Commissie Internationalisering en organiseert ze jaarlijks met collega Mijke Henstra de uitwisseling met één van onze buitenlandse partnerscholen. Gerda woont in Wageningen en heeft twee zoons die het Marnix College succesvol hebben afgerond, haar dochter hoopt dat dit jaar te doen. Haar vakanties brengt ze wandelend, klimmend of skiënd in de Alpen door.

Verder probeert ze tijd te vinden voor haar andere hobby's: fotograferen, lezen, fietsen en golfen. **Mijke Henstra** is naast docente Duits, met name in de bovenbouw van het vwo, ook decaan op het Marnix College. Ze is geïnteresseerd in onderwijskundige ontwikkelingen en daarom lid van de onderwijsadviesraad op school. Het werken met leerlingen vindt ze nog steeds het leukste dat er is. Haar vrije tijd gaat voor het grootste gedeelte naar haar man en vier kinderen, de oudste twee dochters studeren inmiddels en hebben het ouderlijk nest verlaten. Ze viert haar vakanties het liefst in Spanje: Barcelona, Sevilla, Córdoba en Salamanca zijn zo maar een paar favoriete plekken. **Harry Pongers** werkt sinds 2000 op het Marnix College. Nadat hij de cursus F-, E- en D-pupillentrainer bij de KNVB had afgerond, is hij vorig jaar begonnen aan de Masteropleiding in Utrecht. Dit betekende trouwens ook meteen het einde van zijn carrière als voetbaltrainer. In zijn vrije tijd gaat hij af en toe naar zijn favoriete club in Enschede, maar omdat dat wat ver is, gaat hij ook wel naar Arnhem of Nijmegen. Hij wil dit seizoen nog een keer *auf Schalke gehen*. Ook **Bas Hahn** werkt al weer een tijd op het Marnix College, vooral in de onderbouw. Hij is mentor van een 2-havo klas. Alhoewel hij al voor het 9e jaar bij ons op school werkt, vindt hij het nog steeds geweldig om een groep leerlingen Duits bij

te mogen brengen. Hij is lid van de P.R.A. en de M.R. en vindt het interessant om mee te denken over de manier waarop we de school met zijn allen vormgeven. Bas is getrouwd met Miranda en samen hebben ze twee jonge zoons: Max en Luuk. In zijn vrije tijd leest hij graag goede boeken, sport hij veel en weet hij heel veel over wijn. Bij twijfel over welke goede wijn bij welk gerecht, of bij welke gelegenheid dan ook, past: vraag Bas om advies! **Emmy van der Hoeven** werkt inmiddels alweer voor het vierde jaar op het Marnix College. Naast haar werk is ze voornamelijk bezig met haar twee Friese paarden en ook werkt ze één dag in de week op een paardenbedrijf. Ze heeft dus één grote hobby en collega's weten dat het gesprek nooit tot een einde komt als het paardenthema voorbij komt. Tenslotte onze *Muttersprachlerin* **Anja Wiethorn**. Zij komt uit Duitsland en woont sinds twee jaar in Nederland. In het land van onze oosterburen heeft zij geschiedenis en politieke wetenschappen gestudeerd. Via een traject van het Europees Platform is zij naar Nederland gekomen om in haar moedertaal les te geven. Zo draagt zij bij aan het verminderen van het tekort aan leraren Duits. In haar vrije tijd gaat zij graag op ontdekkingsstour door Nederland, maar minimaal één keer per maand reist ze terug naar Duitsland.

*Er was eens
een jongen
die zei dat poëzie nergens op sloeg.
"Zo kan ik het ook
je zet wat woorden
achter elkaar
laat wat wit zet nergens een punt
en dan is het poëzie."
Ik zei "Ja,
wat woorden
wat wit
en geen punt."*

*We hebben woorden en wit
en geen punten
maar vraagtekens.*

*Ik las ze voor
ze waren moe
en dan helpt poëzie.*

*Er was een jongen die de woorden
voelde binnenkomen.
Een jongen bij wie thuis geen
boeken zijn*

*in het hele huis
geen poëzie
te vinden
behalve in zijn hoofd.*

door Charlotte Olsman

Agenda

Ma 9 jan
Huiswerkvrij.

Di 10 jan
19.30-21.30 uur, Juniorgebouw:
bijeenkomst Milkywayclub.

Do 12 jan
19.30 uur, hoofdgebouw:
voorspeelavond conservatorium.

Ma 16 jan
M4 krijgt rapport.

Do 19 jan
1^e, 2^e en 3^e uur Profielkeuzeochtend voor leerlingen uit H3.
Shakespeareworkshop voor twoo3: *The Tempest*.
6^e t/m 8^e lesuur Wiskunde-B workshop voor H5.

Vr 20 jan
1^e t/m 3^e lesuur, aula hoofdgebouw:
School Final tto *Junior Speaking Contest* voor TVWO 2 en 3.

Di 24 jan
Shakespeareworkshop voor twoo4: *Romeo and Juliet*.
20.00 uur Vergadering Ouderraad.
19.30-21.30 uur, Juniorgebouw.
Bijeenkomst Milkywayclub.

Woe 25 jan
Filmproject kv-1 voor M3.

Do 26 jan
20.00 uur, Cultura: theatervoorstelling
Romeo and Juliet o.l.v. Boaz Boele.

Ma 30 jan t/m vrij 3 feb
Tweede tentamenweek voor M4, H5 en V6.

Do 2 feb
19.00 uur, beide gebouwen:
open huis
voorlichtingsavond voor aankomende brugklassers.

Di 7 feb
19.30-21.30 uur, Juniorgebouw:
bijeenkomst Milkywayclub.

Do 9 feb
1^e, 2^e en 3^e uur: Profielkeuzeochtend voor leerlingen uit G3 en twoo3.
15.00 uur, lokaal 109:
voorlichtingsbijeenkomst voor leerlingen uit M4 die de overstap naar H4 overwegen.

Vr 10 feb
Shakespeareworkshop voor een deel van V6.
Hamlet. 20.30 uur, aula hoofdgebouw:
Valentijnsfeest georganiseerd door Ganoteon.

Ma 13 t/m za 18 feb
Uitwisseling voor een deel van H3 met Laatzen. Onze leerlingen gaan naar Laatzen

Ma 13 feb
19.30 uur, aula hoofdgebouw: informatie-avond voor toekomstige tto-leerlingen en hun ouders.
Na het 5e uur:
basketbaltoernooi voor de 2e klassen.

Van klaslokaal naar *Voice of Holland*

Na de zomervakantie was de school in rep en roer toen bleek dat aardrijkskundecent Wouter Vink (28) meedeed aan *the Voice of Holland*, een van de vele talentshows die Nederland rijk is. Leerlingen en docenten zitten elke vrijdag voor de buis in de hoop dat Wouter te zien zal zijn.

“Het concept van *the Voice of Holland* spreekt me erg aan”, vertelt Wouter, hoewel het hem niet meeviel om tegen de achterkanten van stoelen aan de zingen toen hij auditie deed. Toch is het een interessant gegeven dat de jury de kandidaten niet ziet en zich pas omdraait als een van de juryleden vindt dat er iets goeds voorbijkomt. “Verder is de kwaliteit van het programma gewoon goed en ze gaan respectvol met kandidaten om. Daarin onderscheiden ze zich van sommige andere talentshows.”

Na zich te hebben aangemeld via Youtube met duizenden anderen, werd Wouter uitgenodigd voor een eerste auditie en werd hij al snel toegelaten tot de tweede ronde. “Na een minuut stond ik weer buiten en een week later wist ik dat ik mee mocht doen aan de *Blind Auditions*.” Zo ook zijn broer Ariën.

Aan de *Blind Auditions* deden zo'n 180 kandidaten mee waarvan er zestig doorgingen naar *The Battles*. Wouter was erg blij, maar had ook een dubbel gevoel, want vlak voordat hij zelf moest optreden, viel zijn broer af. “Natuurlijk hadden we die mogelijkheid van tevoren besproken, maar ik had niet verwacht dat dit zou gebeuren. Ik vond dat hij het zo verdiende om door te gaan.”

Degenen die door de audities heenkwamen, moesten elk een jurylid kiezen dat hen verder begeleidde en dat werd voor Wouter Roel

van Velzen: “Ik wil iemand die zegt waar het op staat. Daarbij is Roel naast zanger ook muzikant. Hij heeft *the whole package*.”

“Zodra ik wist dat ik toegelaten was tot het doen van de *Blind Auditions*, ben ik naar de schoolleiding gestapt. De reactie was: “Dit is je droom en dromen zijn er om verwezenlijkt te worden. We gaan het hier regelen.” Toen heb ik het gedaan. Het is in elk geval een avontuur dat ik niet had willen missen, want ik wil er later geen spijt van hebben dat ik het niet geprobeerd heb. Misschien heb ik wel snel genoeg van de muziekwereld, maar iedereen houdt van muziek en ik vind het mooi om mensen te raken met mijn zang. Ik ben ook heel gelukkig in het onderwijs. Wát ik verder ook ga doen, ik wil het goed doen.”

In de *Battles* heeft Wouter inmiddels zijn vrouwelijke tegenstander ook verslagen met *Against all odds* van Phill Collins. Als deze *Marnix Motief* verschijnt, zijn de zeven *liveshows* waaraan Wouter en 23 andere, overgebleven kandidaten meedoen in volle gang.

“Ik ben heel blij met de superpositieve reacties van mijn collega's en leerlingen. Soms moet ik onder de les weleens dreigen met straf als ze midden onder een uitleg wéér over de *Voice* beginnen. Verder ben ik gewoon heel nuchter en ik vind het soms lastig om om te gaan met handtekeningenjagers. Mensen menen je te kennen nadat ze je een minuut en twintig seconden hebben zien optreden. Maar verder maak ik heel leuke en nieuwe dingen mee. Het is, hoe dan ook, een fantastische ervaring.”

door Ginette Wieken

Waar zijn ze gebleven? oud-leerling Matthijs Lakerveld

“Als leerling droomde ik van een baan in de financiële wereld, bij een bank om precies te zijn”.

Matthijs Lakerveld deed in 2001 eindexamen TVWO. Hij kijkt met een goed gevoel terug op zijn tijd op het Marnix. De vele reizen naar Brussel, Londen, Parijs en Toscane vormen zijn mooiste herinneringen.

“Wanneer ik anderen vertel dat ik destijds tekenen als eindexamenvak had, kijken ze wel eens vreemd op. Ook als ik het zeilpaviljoen in Langweer noem: dat is een luxe die maar weinig scholen zich kunnen permitteren”.

Na het eindexamen leek iets met Economie of Bedrijfskunde een logische vervolgstap. Het werd International Business Administration aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam.

“Achteraf is het minder belangrijk wélke studie je kiest. Het accent ligt op de universiteit meer op het academisch leren denken. Ik vond het wel een rare gewaarwording dat ik als eerstejaars weer helemaal onderaan de ladder begon. Toen ik eenmaal mijn bul had, dacht ik dat ik heel wat was. Niet dus: in het bedrijfsleven

stond ik weer onderaan die ladder.”

Matthijs heeft nog steeds veel baat bij zijn tweetalige opleiding. Zo waren al zijn studieboeken uitsluitend in het Engels. Ook in zijn dagelijks leven is Engels de voertaal bij uitstek.

Tegenwoordig is hij werkzaam op de afdeling M&A bij NIBC in Den Haag: een kleine Nederlandse zakenbank die o.a. adviseert bij fusies en overnames. “Vorig jaar heb ik bijvoorbeeld Sun Capital geadviseerd toen ze V&D kochten. Ook hebben we Super de Boer aan Jumbo verkocht. Hier ligt echt mijn hart: de spanning van de *deals* in combinatie met het projectmatige. Ik zit steeds met verschillende bedrijven aan tafel. Een erg intensieve job, dat wel; soms is het doorklussen tot ver na middernacht. Maar goed, dat weet je.

Het is bijzonder om te zien dat veel van mijn collega's niet allemaal een financiële achtergrond hebben, maar bijvoorbeeld Lucht- en Ruimtevaarttechniek gestudeerd hebben.

Matthijs heeft misschien nog wel een waardevolle suggestie voor onze eindexamenkandidaten: “Laat bij de keuze

van je vervolgopleiding je hart spreken. Kies een studie die je echt leuk vindt, niet omdat het van je verwacht wordt.”

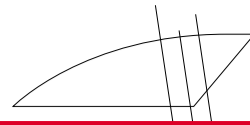
“Tijdens mijn studentenjaren heb ik een half jaar in de VS gewoond. Een leerzame tijd die ik niet had willen missen. Ik moest me, hoe dan ook, los van alles en iedereen zien te redden. Ik realiseerde me hoe verwend we hier in Nederland eigenlijk zijn. Iedere maand kreeg ik keurig mijn ‘stufi’ op mijn rekening gestort. Zo herinner ik me één van mijn mede-studenten uit India. Hij was de slimste van een gezin van acht personen. Zijn hele familie heeft werkelijk krom gelegen om hem in de VS te laten studeren.”

Matthijs, hij is nog net zo bescheiden en dankbaar als vroeger.

Zo wijs en talentvol ook.

Bijzonder dat de droom die hij destijds als jochie had nu al goddeels is uitgekomen.

door Jeannette de Boer

Food4You in the Food Valley

Al jaren behoort Nederland tot de top in de agrifoodwereld, een wereld zonder grenzen. Vanuit Wageningen worden kennis en ondernemerschap doelgericht samengebracht.

Niks "Gelderse Vallei": *Food Valley* is de naam waaronder het kennishart van wetenschappers, bedrijven, gemeenten en scholen opereert.

Onder het motto 'Leren door te doen' wordt in 2007 voor het mbo en hbo *de Sappafabriek* in Ede in het leven geroepen. Of je nu operator, levensmiddelentechnoloog of voedingswetenschapper wordt, de sector zit letterlijk om personeel te springen. In dit kader vond op 6 oktober het Food4You-festival plaats. De leerlingen uit klas 3 kregen in en rond *de Edese Sappafabriek* informatie over een 'agrifoodcarrière'. Het bleek een lastige klus om 1000 leerlingen op hetzelfde moment te bedienen; de organisatie was misschien wel voor enige verbetering vatbaar.

De workshops daarentegen verliepen over het algemeen prima: ze waren inhoudelijk interessant en uitdagend voor de leerlingen. "Het bedrijf Vesto liet ons een lopende band in elkaar zetten. Dat bleek uiteindelijk een kwestie van draadjes verbinden", vertelt Gina Melis (T3u). "We hebben het ding nog aan de praat gekregen ook", voegt Joost van Kommer (T3u) toe.

"Ik vond de workshop 'groente proeven' wel

een leuke. Ik nam, zonder dat ik het in de gaten had, zo'n grote hap rauwe knoflook dat ik bijna over mijn nek ging", zegt Andro Schilt (M3b).

Jelte Kamminga (H3c) raakte in de toren op het Plein met de Jongerenraad uit Ede in gesprek. Jelte had wel een paar suggesties om Ede op te vrolijken: een park, een Starbucks en een Kentucky Fried Chicken. De winkels mogen van hem ook op zondag open. Olivier Oude Booyink (T3t) had naar eigen zeggen "een bakker te pakken". De eigenaar van www.workshopbakker.nl mocht een aantal vragen uit de enquête van Olivier beantwoorden.

Joost vond die proef waarbij DNA uit een banaan werd gehaald wel een aardige. "En dat terwijl ik weinig tot niets met biologie heb".

"Stond ik halverwege in de rij voor de gratis frites, was de frites op!", zo besluit Jelte. Dankzij het Food4You-evenement is in ieder geval één ding duidelijk geworden: voeding is en blijft een enorme bron van inspiratie. Niet alleen voor professionals, maar zeker ook voor scholieren.

door Jeannette de Boer

Mijn idool - Juniorfeest

Op 28 oktober werd het jaarlijkse feest voor klas 1 en 2 gehouden in het Juniorgebouw. Dit jaar was het thema Mijn Idool. Vooral de aanwezige leraren en leraressen waren flink aan de haal gegaan met het thema en ze werden veelvuldig gefotografeerd door

hun leerlingen. Voorafgaand aan het feest konden de feestgangers hun haar voor 5 euro laten kappen door kapsalon *People behind the Mirror*. In korte tijd werden vele leerlingen en leraren van een totaal ander kapsel voorzien. De kapsalon gaf de op-

brengrst aan de stichting Haarwensen, die pruiken maakt voor kinderen die door chemotherapie hun haar hebben verloren.

door Ginette Wijken

Agenda

Di 14 feb

Uitreiking cijferkaart M4, H5 en V6.
Na het 5^e uur:
basketbaltoernooi voor de 2e klassen.
Vanaf 14.15 uur
wiskundemiddag voor heel V6.

Woe 15 feb

Scapino voor de brugklassen B1a, B1b, B1g, G1a, T1t.

Do 16 feb

Scapino voor de brugklassen B1c, B1d, B1e, B1f, T1u.

Vrij 17 feb

Praktijkdag stilleven tekenen voor leerlingen uit M4 met tekenen in hun pakket.
Shakespeareworkshop voor een deel van V6.
Hamlet.

Ma 20 t/m vrij 24 feb

Voorjaarsvakantie.

Ma 27 feb

Huiswerkvrij. Uitreiking rapporten.

Di 28 feb

19.30 uur, aula hoofdgebouw:
informatieavond over studiesucces hoger onderwijs voor ouders van leerlingen in H4 en V5, verzorgd door de decanen.

Do 1 mrt

20.00 uur, aula hoofdgebouw:
cabaretvoorstelling *Mannen zijn Zeikwijven*
door Niet Schieten.

Di 6 mrt

19.30-21.30 uur, Juniorgebouw:
bijeenkomst Milkywayclub.

Woe 7 mrt

20.00 uur, aula hoofdgebouw:
informatieavond over de stage voor ouders en leerlingen van twee-3.

Do 8 mrt

Astronomisch uitje voor die brugklassers die hebben deelgenomen aan de Milkywayclub.
Na het 4^e lesuur.

Regionale Studie- en beroepenvoorlichting voor alle leerlingen uit V4 en H4. Zij gaan op de fiets naar het Ichtus in Veenendaal.

20.00 uur Vergadering Ouderraad.

Ma 12 mrt

Excursie T2t en T2u naar Wageningen Universiteit.
Na het 5^e uur: basketbaltoernooi voor de brugklassen.

Di 13 mrt

Na het 5^e uur:
basketbaltoernooi voor de brugklassen.

Do 15 mrt

1^e en 2^e lesuur:
kangoeroewedstrijd (wiskunde) voor 125 leerlingen uit de klassen 1 t/m 5.
19.30 uur, aula Juniorgebouw:
voorspeelavond eindexamenkandidaten muziek.

Een week naar Portugal

Begin oktober was het dan zover: Amanda Evelo (G3a), Sophie Muijers (A3c) en Astrid van Os (A3b) mochten een week naar Portugal met docenten Angélique van Akkeren en Gerda van Lynden als begeleiders.

“Dat we überhaupt mochten, dat vond ik eigenlijk het allerleukste!”, vertelt Sophie. “Het heeft me in ieder geval een mooie, bruine teint opgeleverd.”

Amanda en Astrid schieten direct in de lach. “Bruin? Knalrood zul je bedoelen. Het was daar de hele week 32 graden of warmer!”

“We hadden het erg leuk met zijn drietjes. Dat moet je toch altijd maar weer afwachten, we kenden elkaar niet eens. Je moet, hoe dan ook, zo’n week met elkaar door, hè”, zegt Amanda.

De reis vond plaats in het kader van de internationalisering. Mede dankzij het Europees Platform maakt het Marnix deel uit van een partnerschap met diverse (buitenlandse) middelbare scholen.

Het Comeniusproject dat hieruit voortvloeit, geeft leerlingen en docenten de mogelijkheid om samen te werken aan meerdere onderwerpen waarvoor wederzijdse belangstelling bestaat. Bovendien verhoogt het ook de motivatie voor het leren van een taal.

Centraal die week stond het thema ‘Massa-

toerisme’. De bedoeling was dat alle deelnemers, Finnen, Duitsers, Polen, Slowaken, Portugezen en Italianen, hierover een eigen presentatie maakten. Dat was tegelijk een mooie manier om hun eigen land te introduceren.

“Ik heb veel Engels geleerd”, zegt Astrid. “Weet je dat ik nog steeds in het Engels

denk? Grappig dat je vlak na zo’n week soms niet eens meer op het Nederlandse woord kunt komen.”

Sophie vertelt: “We hebben echt heel veel gezien. Zo vond ik het, - wij zijn thuis katholiek - , erg indrukwekkend om het bedevaartsoord Fatima te mogen bezoeken. Ik heb daar zelfs een kaarsje aangestoken.”

“Ik heb nooit geweten dat de Portugezen zoveel gastvrijer en vriendelijker zijn dan wij”, merkt Amanda op. “Ze leken daar op school erg *close* met elkaar: er werd heel wat afgeknuffeld.”

“In februari waren de Portugezen hier te gast. Nu kreeg je de kans om de familie en de vrienden van jouw meisje of jouw jongen te leren kennen”, vertelt Astrid.

“Het gezamenlijk koken op school voor alle gastgezinnen en leraren zal ik niet gauw vergeten. Ieder groepje had een voor zijn land kenmerkend recept meegenomen”, zegt Sophie. “Wij maakten groentesoep en pannenkoeken en ze vonden het nog lekker ook!”

“De Polen hadden van die heerlijke, gefrituurde bladerdeegrolletjes met poedersuiker. Lekker was dat!” “We hebben een heleboel nieuwe buitenlandse vrienden gemaakt”, besluit Sophie.

Gelukkig maar dat er Facebook is om de herinneringen aan die onvergetelijke reis levend te houden.

door Jeannette de Boer

Het hele jaar kerst

De OR heeft op 19 september 2011 de ouders die de enquête hebben ingevuld de uitkomsten hiervan gemaïld.* Er is een respons geweest van maar liefst 40% van de Marnix-ouders. De OR heeft de resultaten van de enquête zorgvuldig bestudeerd. Ouders hebben veel aandacht gevraagd voor de kwaliteit van het onderwijs en de docenten. Aangezien de OR niet over dit onderwerp gaat, heeft zij de schoolleiding hierover geïnformeerd. Ook vinden ouders een goede communicatie tussen de school, de leerling en de ouder(s) van groot belang.

Het merendeel van de ouders vindt het belangrijk dat er een goede sfeer heerst op school. Hieronder wordt onder andere verstaan dat er een goede onderlinge verhouding is tussen docenten en leerlingen, de school een veilige omgeving is voor leerlingen, dat er niet gepest en gebloed wordt en dat er een goede brandpreventie is.

De OR deelt de mening van de ouders die meegedaan hebben aan de enquête en wil zich daarom dit schooljaar focussen op het onderwerp “een goede sfeer op school” en heeft dit als speerpunt gekozen voor haar

activiteiten. Het is belangrijk dat leerlingen zich veilig op school voelen, dat ze begrijpen dat iedereen anders is, maar daarom niet minder, dat je geen merkkleding hoeft te dragen, dat ieder zich op eigen wijze ontpopt van puber naar volwassene en, *last but not least*, dat ze leren rekening houden met anderen en dat er ook rekening gehouden wordt met jou. Het is niet sfeerbevoorderend dat er leerlingen zijn die op school veel vloeken en telkens voor zelfstandige naamwoorden letterlijk een “lid”woord plaatsen of een dodelijke ziekte. Het zou

toch mooi zijn dat de school, naast het hebben van een goed leerklimaat, ook een saamhorige omgeving is waar je je als leerling happy en gewenst voelt? Dus eigenlijk een beetje kerst het hele jaar door.

* resultaten komen binnenkort op website OR/Marnix

door Ellen Okkersen
namens de Ouderraad

Mijn voorbeeld

Het Willibrord Gymnasium in Deurne was een zelfstandig gymnasium met ongeveer 300 leerlingen. De docenten waren vaak eigenzinnige, bijna excentrieke personen, die met ons in die school leefden in een bijzondere tijd: 1970-1976. We hadden een leerlingenbestuur opgezet dat voor elkaar kreeg dat de leerlingen van de eindexamenklassen als experiment facultatief les hadden; zo voerden we elk jaar weer ons kritische cabaret op en onze schoolkrant bloeide als nooit tevoren.

Als ik naar die tijd terugkijk, doemt er niet echt één voorbeeld op. Wel waren er meerdere leraren die me enorm inspireerden. Dat paste prima in de tijdgeest van toen, waarin we in de godsdienstles het gedachtegoed van Krishnamurti omarmden: “Wees je eigen licht”.

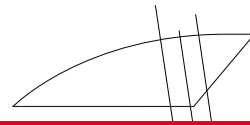
Een van die inspiratoren was dhr. Pistorius. Hij stond nog niet zo lang voor de klas, maar had de leerlingen in zijn zak.

Een kleine, stevige man die natuurkunde gaf. Opvallend was zijn eigenzinnigheid en zijn geloof en vertrouwen dat wij als leerlingen het zélf moesten en konden maken. Ik ontmoette hem pas echt, toen ik een keer liftend langs de weg door hem werd meegenomen in zijn rode Renault 4. Daar vertelde hij zijn geschiedenis. In zijn jeugd had hij veel gereisd en na zijn studie deed hij ontwikkelingswerk in Afrika. Bij terugkomst in Nederland werkte hij bij Phillips, maar erg goed aarden kon hij daar niet. Op latere leeftijd ging hij het onderwijs in. Pistorius was nuchter, had humor en wist de verantwoordelijkheid voor het leren heel goed bij ons, zijn leerlingen, te leggen. Een nuchtere idealist, die op Koningsinnedag, zomaar ineens, een gloedvol betoog hield tegen het koningshuis, waarin hij ons de zegeningen van de republiek voorspiegelde. Daarna ging hij weer verder met natuurkunde.

Als docent heb ik van hem geleerd om ervoor te zorgen dat de verantwoordelijkheid voor het leren bij de leerling komt te liggen en om de leerling daarin serieus te nemen.

Als mens leerde ik van hem dat leraren ook mensen zijn die een interessant en boeiend leven kunnen hebben. Hij bracht de maatschappij het onderwijs in door de inhoud van de lessen te koppelen aan zijn verhalen over Afrika en hoe de mensen daar dingen oplosten. De verhalen over zijn reizen inspireerden mij om na de middelbare school zélf ook lange en verre reizen te gaan maken. Het reizen heeft me veel gebracht: ik leerde veel en heb er erg van genoten.

door Jan van Deutekom

Europese Dag van de Talen

Elk jaar vieren we in heel Europa de Europese Dag van de Talen.

Ook op het Marnix werden op 26 september de vreemde talen in het zonnetje gezet. Zo stonden we midden op de dag even met elkaar stil bij ons rijke culturele erfgoed en kreeg het leren van een vreemde taal een welverdiende extra impuls. Immers, hoe je het ook wendt of keert: een taal kan je blikveld enorm verruimen.

Leerlingen uit T2, H5 en V5 brachten die dag een bezoek aan hun voormalige basisschool en gaven een minilesje Engels, Frans of Spaans. De leerkrachten uit groep 8 waren unaniem in het invullen van de enquêtes: goed tot zeer goed! Hulde aan iedereen die daar zijn of haar steentje aan bijgedragen heeft; zij stonden er toch maar, met of zonder Powerpoint, om daar een vreemde taal te onderwijzen.

Leerlingen uit 3 havo en 3 vwo kregen die dag tijdens het 4e en het 5e uur een minilesje Somalisch, Turks, Russisch, Frans, Duits en Spaans.

"Mijn land, Somalië, staat hier voornamelijk bekend om zijn piraten en zijn burgeroorlogen. Wij vonden het wel grappig om tijdens onze minilesjes piratenmutsjes op te zetten", vertelt Faduma Mukhtar Abdi (V6). "Een beetje zelfspot moet kunnen, toch?"

"Vraagt een van die leerlingen aan ons of hij aantekeningen moet maken", Rosalie Kronenburg (V6) moet er nu nog om la-

chen. "We lieten een stukje uit de tekenfilm 'Southpark' zien, zong de hele klas ineens mee! Zoiets verwacht je toch niet?", zegt Maxime Hovenkamp (V6). Ook de moeder van Faduma werd op het allerlaatste moment ingezet: zij verraste alle 100 leerlingen met heerlijke samosa's: een traditioneel hapje van deeg met vlees.

Ilia Awakimjan (V6) wilde met zijn Russische minilesje een ander beeld neerzetten dan dat van 'het communisme en de wodka'. "Lang niet iedereen weet dat Rusland qua taal verbonden is met Europa en Azië. Zo lijkt het Russische alfabet erg op het Griekse."

Alexander Hulsbergen (V6) draait zijn hand niet meer om voor welke presentatie dan ook. "Praten, *speaching* wel te verstaan, is mijn hobby."

"De liedjes die wij lieten horen, waren erg poëtisch. Jammer dat de huidige Russische popliedjes zo veramerikaniseren", zegt Ilia.

Ebru Aydin (H5) stond een beetje te trillen tijdens haar eerste lesje tombala: Turkse bingo. "Waarom spreek jij Turks? Heb jij dan misschien je haar geveerd?" "Inderdaad, Ebru ziet er niet Turks, maar ook niet Nederlands uit", merkt de Ayumi Kuramae op, die zelf een Braziliaanse is met Japanse ouders.

"We werden aangesproken met 'mevrouw' en 'u'. En dat terwijl we slechts twee klassen schelen!", vertelt Jorien Luiten (H5).

"Aan het eind van de les trakteerden we op Turks fruit. Reageert een van die gasten met 'zelfs karton smaakt nog beter'. Ach, je moet er maar gewoon om lachen."

Ebru worstelt soms met al die vooroordelen die er in Nederland over allochtonen bestaan. "Een paar mensen verpest het voor de rest", merkt Jorien op. "Opmerkingen als 'stomme Turk' slaan echt nergens op. Een docent moet in zo'n geval direct optreden en de leerling in kwestie aanspreken op wat hij of zij uitkraamt. Vaak weten ze toch niet eens wat ze zeggen. Dan maak je op school in ieder geval een begin", concludeert Ayumi.

En zo komt de Europese Dag van de Talen onverwacht in een heel ander daglicht te staan.

Ik ben er stil van.

door Jeannette de Boer

Agenda

Za 17 mrt

10.00 uur, aula Juniorgebouw: repetitie eindexamencomposities examenkandidaten muziek.

Ma 19 en di 20 mrt

Ouderavond.

Do 22 mrt

M4 krijgt een rapport.

Vrij 23 mrt

20.30 uur, aula hoofdgebouw: bovenbouwfeest.

Ma 26 mrt

Excursie voor T3t en T3u naar Den Haag: Tweede Kamer en Voorlichtingsbureau Europees Parlement.

Ma 26 en di 27 mrt

Interscholair basketbaltoernooi voor een aantal leerlingen uit de brugklas.

Ma 2 apr

begin derde tentamenweek M4, H5 en V6.

Do 5 apr

Begin repetitieweek klassen 3, H4, V4 en V5. Begin projectweek in de klassen 1 en 2.

Vrij 6 apr t/m ma 9 apr

Vrij i.v.m. Pasen.

Mijn date met de ministers

Mijn moeder, Susanne Winnubst, is leeraar van het jaar 2011 geworden in de categorie mbo-onderwijs. Als onderdeel van haar prijs mocht ze ook een dagje naar Den Haag en ze mocht twee mensen meenemen. Ik riep voor de grap "Beturr neem je mij mee, dan kan ik goed onderzoek doen voor mijn PWS!" Mijn moeder vond dit een heel goed idee, omdat ze het leuk vond om iemand mee te nemen die ze goed kende, in plaats van één of andere hoge figuur bij het ROC.

Mijn PWS gaat over de verschillen in onderwijs tussen Nederland en Frankrijk. Had ik veel aan dit bezoek voor mijn PWS? Ja, want ik mocht mijn vragenlijstje aan mevrouw Van Bijsterveldt geven en ze heeft mijn vragen per mail beantwoord! Maar het was vooral ook een heel leerzame dag. Eerst kregen wij (mijn moeder en ik, mijn moeders collega en de andere 2 leraren van het jaar met aanhang) een rondleiding in het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW). Op het ministerie is een aantal vergaderzalen, maar er werken vooral heel veel ambtenaren. Ik dacht altijd dat ambtenaren saaie mannetjes in te grote pakken waren die de hele dag uit het raam keken, maar dat beeld heb ik zeker bijgesteld na deze dag! Na een uitgebreide rondleiding over het ministerie mochten we lunchen met de beleidsmakers (ambtenaren) en nog een paar invloedrijke mensen binnen het ministerie. Ik besloot met mijn broodje

beenham plaats te nemen naast twee gezellige, vrij jonge vrouwen. Het bleken twee beleidsmakers te zijn, die van alles van mij wilden weten. Ik had zelf nooit een idee dat beleidsmaker überhaupt een volwaardig beroep was, maar deze vrouwen konden heel goed uitleggen wat ze de hele dag doen. De minister bedenkt doelstellingen en zij moeten deze doelstellingen vertalen naar praktisch uitvoerbare plannen. Ze vroegen aan mij welke dingen er op school beter geregeld moeten worden en welke dingen ik leuk vond op school. En natuurlijk vertelden ze zelf veel over hun beroep.

Daarna gingen we naar een perskamer bij het Ministerie van Algemene Zaken (AZ). Daar was erg veel pers aanwezig en alle aandacht ging naar de leraren. Ik was met onze eigen camera ook tussen deze mensen gaan staan en deed alsof ik de leraren fotografeerde, maar eigenlijk was ik meer geïnteresseerd in de mensen van Pow-nieuws, SBS en de NRC. Toen kwamen meneer Rutte, mevrouw Van Bijsterveldt en meneer Zijlstra (staatssecretaris) binnen. Ik heb ze natuurlijk vaak op de foto gezet, maar ook een handje gegeven. Mevrouw Van Bijsterveldt kende ik van tv natuurlijk, maar een echte mening over haar had ik nog niet. Op deze dag leerde ik dat mevrouw Van Bijsterveldt een vrouw is die heel hard werkt om zoveel mogelijk kennis te krijgen van wat er gebeurt in Nederland, welke regels er zijn, welke regels

succes hebben en welke niet. Het is voor een minister heel moeilijk om al die kennis te allen tijde paraat te hebben. Ik heb haar een hand gegeven en ze vertelde dat ze het artikel in de NRC over mijn moeder had gelezen. Hierin werd ik ook kort genoemd. "Leuk interview", zei ze, "dus jij interesseert je wel voor het onderwijs?" Ik vertelde over mijn PWS en ze vertelde dat ze graag vragen wilde beantwoorden per mail omdat daar deze dag niet zoveel tijd voor was. Prima, dacht ik, wat een goede kans! Daarna vertelde ze nog kort iets over haar baan en vroeg ze wat ik van deze dag vond. "Leuk!", zei ik, veel meer kwam er niet echt uit. Ik bedacht me vooral dat ik met mijn hakken aan een stuk groter was dan de minister en dat ze in het echt minder slist dan op tv. En dat

ik veel meer respect heb gekregen voor haar baan, omdat ik heb gezien dat het heel hectisch kan zijn. Je wordt geacht van alles te weten en je moet zelf maar zien dat je al deze kennis vergaart om vervolgens je kennis te gebruiken in interviews en debatten.

Al met al was het dus een leuke dag! Ik denk dat het veel mensen van mijn leeftijd "geen reet" interesseert wat er op zo'n ministerie gebeurt, maar ik vond het heel leuk om te zien hoe alles werkt en hoe de 'belangrijke' mensen in het echt zijn.

door Maxime Hovenkamp (V6)

Column

Gij zult snoepen

Jarenlang liet ik mijn brugklassen na het kerstontbijt kaarten maken voor Amnesty International, maar vorig jaar heb ik me met mijn eerste klas eens buiten de poorten van de school gewaagd.

Mijn toenmalige dertigkoppige eerste had in groepjes lekkernijen gebakken en ging die in de buurt uitdelen. Aangezien er in de buurt weleens geklaagd werd over enige overlast van leerlingen, leek dit een goede kans om wat goodwill te kweken en kerst is daar natuurlijk bij uitstek de gelegenheid voor.

Met een mengeling van vrolijkheid en strengheid had ik ze toegesproken over *the dos and don'ts* van langs de huizen gaan en daar lekkers uitdelen. Bij het loslaten van mijn dertigtal ging de eerste *don't* meteen al uit het raam en met veel te veel volume renden ze over de galerijen van de flats in het Beatrixpark.

Logistiek was er meteen een probleem, want veel mensen waren aan het werk en konden dus de overheerlijke baksels van mijn brugjes niet in ontvangst nemen. Het werd een uitgebreid geploeter door de sneeuw, waarbij de meisjes die zich voor de gelegenheid in een dun kerstjurkje hadden gestoken het zwaar hadden. "Nee, ik heb het echt niet koud", hielden ze dapper vol, terwijl hun benen roze kleurden onder de dunne glitterpanty's.

Gelukkig was er bij het gezondheidscentrum een komen en gaan van mensen dus geleidelijk raakten ze wat van hun culinaire hoogstandjes kwijt. "Ik mag helemaal geen suiker", wimpelde een oude man het verleidelijke aanbod af. "Maar het is bijna kerstmis, meneer", zei een jongen, die nou weleens van zijn koeken afwilde, "neem nou toch wat."

"Ik heb een euro gekregen", jubelde een meisje, maar geld aannemen voor iets wat je uitdeelt, was natuurlijk niet de bedoeling. De gever was in geen velden of wegen meer te bekennen, dus dan maar bewaren voor de collecte van school.

Even later klonk er luid gegil vanuit één van

de flats. Er deed, naar verluidt, een opa in zijn onderbroek open. Die liep zijn tractatie mis, want het groepje kinderen blies meteen de aftocht.

Een ander incidentje met gelukkig een goede afloop, was een fietser die van schrik uitgleed toen drie kinderen hem enthousiast tegemoet renden met hun tractatie. Hij kreeg veel excuses en een heel zakje baksels mee naar huis.

"Maar mevrouw, al die mensen zeggen dat ze nooit last hebben van Marnixleerlingen", meldden sommige leerlingen, een beetje teleurgesteld dat ze eigenlijk niets goed te maken hadden. "Ja, maar ook al vinden ze ons aardig, je moet ze toch wat

geven, want anders raken we dit nooit meer kwijt", zei een praktisch ingesteld kind.

Toen we na een uur de terugtocht inzetten, was er nog steeds veel lekkers over, want er was veel meer gebakken dan afgesproken. Een groep derdeklassers werd vlak bij school klem gelopen door mijn mentorleerlingen en min of meer gedwongen hun zakken te vullen met lekkers. "Eet op", warden zij gesommeerd en licht geïntimideerd volgden ze het bevel op.

In een laatste poging om met lege handen naar huis te fietsen en te gaan beginnen aan de kerstvakantie, besloten ze hun overgebleven lekkers te slijten aan docenten op het hoofdgebouw. "Neem nou maar", zeiden ze ongeduldig als een docent ook maar enigszins aarzelde.

De eerste leerlingen sprongen op hun fiets, maar voordat ze de terugtocht inzetten, stapten ze alweer af en renden naar me toe. "Oh ja, mevrouw Wieken, bedankt voor het gezellige ontbijt en gewoon alles, en fijne feestdagen en een gelukkig nieuwjaar", zeiden ze met blozende wangen. Een ander keek verschrikt op van dit goede voorbeeld en liet zich net iets te hard ontvallen: "Oh shit, ja, dat moet ook nog."

door Ginette Wieken

Jaarlijkse aanvulling van de schoolgids: de opbrengsten

In het begin van het schooljaar ontvangen alle leerlingen een schoolgids van het Marnix College. Het is een boekje met veel zakelijke informatie over de school, zoals de inrichting van het onderwijs, de onderwijskundige uitgangspunten en de opzet van de begeleiding. De schoolgids bevat tal van wetenswaardigheden. Daarbij is ook geprobeerd het "eigene" van onze school te beschrijven. We proberen dat zo overzichtelijk en zo eerlijk mogelijk te doen.

In de loop van het schooljaar publiceert de school vervolgens altijd de zogenoemde jaarlijkse aanvulling van de schoolgids: informatie over de resultaten die de school vorig schooljaar behaald heeft. We sturen die gegevens niet op papier aan ouders en leerlingen toe, maar publiceren ze onze website.

Op het moment dat deze *Marnix Motief* op de deurmat valt, kunt u zelf vaststellen hoe

de school het vorig schooljaar heeft gedaan als het gaat om examenresultaten, bevoororderingspercentages en uitstroom. Als u op onze website via *onderwijs* doorklikt naar *kwaliteit*, ziet u daar o.a. de 'aanvulling van de schoolgids 2011-2012'. Daar vindt u als het ware onze rapportcijfers.

door Josephie Brefeld

Wij zijn de Leerlingenraad

Omdat we nog niet zoveel bekendheid hebben op school willen we ons graag even voorstellen.

De leerlingenraad is er voor de rechten van leerlingen. Je kunt altijd bij ons aankloppen als er dingen zijn op school waarvan je vindt dat ze beter moeten. Zelf kijken wij ook altijd rond: zijn er klachten, zijn er

dingen die beter kunnen? Hierover vergaderen we en dingen die we echt belangrijk vinden, leggen we voor aan de rector. Ook maken wij indirect deel uit van de MR (Medezeggenschapsraad). We weten dus echt wat er speelt in de school en waar problemen zijn.

Even voor de duidelijkheid: wij zijn dus niet Ganoteon. Ganoteon organiseert school-

feesten en cabaretavonden, wij staan voor de rechten van leerlingen. Veel leerlingen echter weten niet dat ze de mogelijkheid hebben problemen bij ons te melden. We hopen dat we jullie door dit stukje kunnen bereiken.

Als je wilt, kun je altijd bij onze leden aankloppen of je kunt een mailtje sturen naar leerlingenraad@marnixcollege.nl.

Wij zijn ook nog op zoek naar nieuwe leden. Wil je iets voor de school en vooral voor je medeleerlingen betekenen? Meld je dan aan! Stuur een mailtje naar ons of zoek mevrouw Bokdam even op; zij is onze begeleidster.

We hopen nog veel van jullie te horen!

Groeten, de Leerlingenraad

Colofon

MARNIX COLLEGE

Marnix Motief is een uitgave van het Marnix College Ede en zal vier maal per jaar verschijnen, telkens voor het begin van een vakantieperiode.

redactie:

Jeannette de Boer
Josephie Brefeld
Marian de Jong
René de Koeijer
Leo Spelt
Ginette Wieken

adres:

Postbus 8037, 6710 AA Ede
Telefoon: 0318 - 650035,
motief@marnixcollege.nl

foto's:

Rob Arts

lithografie en drukwerk:

BDU Grafisch Bedrijf Barneveld

verzending:

TNT